

Toruń, dnia 11 kwietnia 2022 roku

Prof. dr hab. Maciej Zastempowski
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

**Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym
dr Beaty Jałochy**

Podstawy formalne recenzji

Podstawy prawne sporządzonej recenzji w postępowaniu habilitacyjnym dr Beaty Jałochy wyznaczają art. 218 – 226 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619).

Podstawę formalną recenzji stanowi pismo, z dnia 14 lutego 2022 roku, prof. dr hab. Marka Bugdola, Przewodniczącego Rady Dyscypliny Nauki o zarządzaniu i jakości Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, informujące o powołaniu przez Radę Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości mojej osoby na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr Beaty Jałochy (uchwała nr 1/II/2022 RD NoZiJ z 9 lutego 2022 r.).

Podstawą do przygotowania recenzji były następujące prace i dokumenty przygotowane przez dr Beatę Jałochę:

- Wniosek przewodni,
- Dane wnioskodawcy,
- Kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia naukowego doktora,
- Autoreferat przedstawiający omówienie dorobku oraz osiągnięć w pracy badawczo-naukowej,
- Wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości,
- Zestawienie wkładu własnego w publikacjach wieloautorskich,
- Oświadczenia – monografie wieloautorskie,
- Zestaw prac naukowych zawierających kopie rozdziałów opublikowanych w monografiach naukowych po uzyskaniu stopnia doktora,
- Zestaw prac naukowych zawierających kopie artykułów naukowych oraz publikacji w recenzowanych wydawnictwach pokonferencyjnych opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora,

- monografia pt. *Projektyzacja sektora publicznego w Polsce. Przyczyny, przebieg, rezultaty*, PWN, Warszawa 2021,
- wybrane dodatkowe monografie naukowe (4),
- nośnik pendrive z zapisem elektronicznym przedkładanych dokumentów.

Podstawowe dane o Kandydatce

Dr Beata Jałocha uzyskała dyplom magistra w 2006 roku (Uniwersytet Jagielloński) a stopień doktora w 2012 roku (Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Jagielloński). W 2005 roku ukończyła Studium Pedagogiczne Uniwersytetu Jagiellońskiego. W roku 2021 rozpoczęła roczne studia podyplomowe w Vrije Universiteit Brussel w Belgii.

Od początku swojej kariery naukowej związana jest z Uniwersytetem Jagiellońskim w Krakowie, pracując kolejno na stanowisku:

- kierownik biura projektu/badacz (2011–2013) – Centrum Edukacji Służb Publicznych i Administracji,
- asystenta (2013-2015) – Katedra Zarządzania Publicznego,
- adiunkta (2015 - obecnie) – Katedra Zarządzania Publicznego (Zakład Zarządzania Publicznego od 1.10.21).

W latach 2008 – 2011 dr Beata Jałocha pracowała również w przedsiębiorstwach – Accounting Plaza Central Europe (2008-2011) oraz Comarch SA (2006-2008).

Dr Beata Jałocha nie ubiegła się uprzednio o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Wymogi prawne wobec osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Zgodnie z artykułem 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619) stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
- 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie

sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub

- b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
- 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Warunek 1 – posiada stopnia doktora

Dr Beata Jałocha uzyskała stopień naukowy doktora humanistycznych w dyscyplinie Nauki o Zarządzaniu, nadany uchwałą Rady Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 10 października 2012 roku.

Podstawę stopnia naukowego stanowiła rozprawa doktorska pt. *Zarządzanie portfelem projektów – koncepcje biznesowe a potrzeby instytucji publicznych na przykładzie instytucji rynku pracy*, przygotowana pod kierunkiem promotora prof. dr hab. Grażyny Prawelskiej-Skrzypek. Recenzentami w przewodzie doktorskim byli prof. dr hab. Aldona Frączkiewicz-Wronka oraz prof. dr hab. Aleksander Noworól.

Dr Beata Jałocha spełnia warunek 1.

Warunek 2 – posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny

Jako osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Beata Jałocha wskazała własną monografię pt. *Projektyzacja sektora publicznego w Polsce. Przyczyny, przebieg, rezultaty*, wydana nakładem Polskiego Wydawnictwa Naukowego w Warszawie, w 2021 roku.

Wydawnictwo to znajduje się w wykazie wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe sporządzonym przez Ministra Edukacji i Nauki z dnia 22 lipca 2021 roku (poziom I - pozycja 700).

Oceniając czy wskazana monografia stanowi znaczny wkład w rozwój nauki o zarządzaniu i jakości, jako dyscypliny naukowej, przyjąłem następujące kryteria:

- 1) aktualność podjętej tematyki,
- 2) przedstawione ramy teoretyczne – model teoretyczny / badawczy,
- 3) metodyka badawcza,
- 4) warstwa empiryczna.

Odnosząc się do podjętej przez dr Beatę Jałochę tematyki projektyzacji sektora publicznego w Polsce można stwierdzić jej aktualność, lecz równocześnie niszowość. Świadczy o tym chociażby analiza baz bibliometrycznych Web of Science czy Scopus. W pierwszej z nich zainteresowanie tą tematyką zaczyna się w roku 2013, a do kwietnia br. powstało 111 tekstów (w tym 95 artykułów), które w tytule, abstrakcie i słowach kluczowych zawierało hasło „*projectification*”. W drugiej zaś – od 2000 roku powstało 112 publikacji (hasło w Topic). Jeszcze mniej tekstów pojawia się po zawężeniu wyszukiwania o dodatkowe hasło „*public*” (odpowiednio 28 i 23 dokumenty). Oczywiście, nie umniejsza to aktualności i ważności tego zagadnienia, wskazuje jednak, iż nie znajduje się ono w głównym nurcie badawczym. Sama projektyzacja, czyli zjawisko instytucjonalizacji projektów na wszystkich poziomach struktur społecznych przez adaptację metod, języka i praktyk projektowych, jest zarówno zjawiskiem organizacyjnym (wąskie rozumienie), jak kulturowym i dyskursywnym (szerokie pojmowanie). Doczekało się również szeregu interesujących badań. Jak dowodzi dr Beata Jałocha „*nadal niewiele wiadomo na temat procesów projektyzacji zachodzących w sektorze publicznym*”. Z kolei, z uwagi na fakt, iż projekty są wskazywane jako jedno z głównych narzędzi wdrażania polityk publicznych, w tym implementacji polityki UE, spojrzenie na projektyzację sektora publicznego w Polsce wydaje się zarówno inspirujące, jak i innowacyjne oraz niewątpliwie nośne badawczo.

Oceniając monografię z perspektywy należnych jej fundamentów, czyli ram teoretycznych, z jednej strony wskazujących na istniejącą w wiedzy lukę badawczą, z drugiej zaś - równie kluczowej – wskazującej na podstawy (źródła, referencje) przyjmowanego i/lub proponowanego modelu teoretycznego, uważam, że jest ona dobra. Dr Beata Jałocha fundamenty powyższe przedstawia w dwóch pierwszych rozdziałach. Zaczyna od zarysowania tła dla rozważań nad projektyzacją polskiego sektora publicznego. Przechodzi płynnie od opisu nowych koncepcji zarządzania publicznego (nowe zarządzanie publiczne, współzrządzenie publiczne, neoweberyzm), przez zarządzanie projektami w sektorze publicznym, do integracji Polski z Unią Europejską i płynących z tego konsekwencji dla zarządzania w polskim sektorze publicznym. Na tak przedstawionym tle dr Beata Jałocha wprowadza czytelnika w

meandry teoretyczne związana z tematyką projektów i projektyzacji. Przedstawia zarówno genezę obu tych zjawisk, jak i interesująco wskazuje przegląd aktualnych obszarów badawczych (z poziomu polityk publicznych, organizacji publicznych i pracowników sektora publicznego). Sporą cześć tego fragmentu pracy, poświęca również na ważne pojęcia jakimi są społeczeństwo projektu i projektyzacji pracy. Dr Beata Jałocha przedstawia krytyczną dyskusję istniejącego stanu wiedzy w każdym z tych obszarów, opartą na znanych i cenionych pozycjach literatury zagranicznej i polskiej. Jej wywód jest tu spójny i logiczny. Część tą czyta się dobrze i wskazuje ona na dużą wiedzę i erudycję jej Autorki.

Żałować można jedynie, iż dr Beata Jałocha nie pokusiła się, dokonując pogłębionego przeglądu literatury, o wykorzystanie metody systematycznego przeglądu literatury, lub jeśli to zrobiła, to nie wspomniała o tym (a przecież jest współautorką bardzo interesującego i ważnego artykułu opublikowanego w *International Journal of Managing Projects in Business*, poświęconego przeglądowi literatury z tego zakresu). Zdecydowanie podniosłoby to wartość naukową pracy.

Pewien niedosyt powoduje także brak wyprowadzenia pytań badawczych (dość arbitralnie sformułowanych w trzecim rozdziale) z przeprowadzonego przeglądu literatury i krytycznej jego analizy. Są one bowiem opisane w części metodycznej (rozdział trzeci) oraz wstępie (czego oczywiście nie krytykuję). Moim zdaniem takie podejście zaburza nieznacznie logikę wywodu.

Szkoda również, iż dr Beata Jałocha nie przedstawiła proponowanego modelu teoretycznego, będącego pokłosiem zarysowanych ram teoretycznych (nie mam tu na myśli modelu badawczego opisanego na rys. 4). Modelu, który przedstawiałby stawiane przez nią pytania badawcze na tle fundamentów teoretycznych. To również zdecydowanie poprawiłoby percepcję rozważań Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego.

W warstwie metodycznej monografia dr Beaty Jałochy nie rozczarowuje. Metodyce pracy poświęca ona rozdział trzeci. Omawia tu przebieg procesu projektowania i realizacji badań, problem oraz pytania badawcze, jak również zastosowany model badawczy. Bazując na ramie poznawczej budowanej przez pragmatyzm, jako metodę badawczą przyjmuje instrumentalne studium przypadku. Wartym podkreślenia jest ciekawy podrozdział przedstawiający sposób w jaki dr Beata Jałocha zadbała o zapewnienie rygoryzmu metodologicznego oraz jakości badań. W dalszej części Autorka szczegółowo opisuje sposób gromadzenia i analizy danych w przypadku analizy dokumentacji, analizy danych ilościowych oraz badania

jakościowego. Część metodyczną wieńczy dyskusja nad zastosowaniem standardów etycznych w prowadzonych badaniach oraz ich ograniczeniami.

Konkludując, w warstwie metodycznej rozprawa dr Beaty Jałochy może stanowić swoisty benchmark dla innych adeptów nauki. Oceniam ją bardzo pozytywnie, co z kolei utwierdza mnie w przekonaniu o dojrzałości naukowej Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego.

Rozdziały kolejne – od czwartego do siódmego – to główna część empiryczna monografii. Dr Beata Jałocha przedstawia tu uzyskane wyniki w trzech podjętych perspektywach analizy zjawiska projektyzacji w polskim sektorze publicznym (makro, mezo i mikro). Z poziomu makro skupia się na wpływie projektyzacji na polityki publiczne państwa. W perspektywie mezo analizuje organizacyjne aspekty projektyzacji, z kolei w mikro – aspekty indywidualne. W każdej z tych części, w podsumowaniu, odnosi się do postawionych pytań badawczych. Szczególne znaczenie ma tu rozdział ostatni, stanowiący podsumowanie przedstawionej przez dr Beatę Jałochę dyskusji nad zjawiskiem projektyzacji sektora publicznego w Polsce. Jego kluczowym elementem jest zaś autorski model obrazujący proces i rezultaty projektyzacji tego sektora.

Część tą oceniam bardzo pozytywnie, zarówno w zakresie prezentacji uzyskanych wyników (badania ilościowe i jakościowe), jak i szczegółowych sposobów udzielania odpowiedzi na sformułowane pytania badawcze. W mojej ocenie, obok części metodycznej, to najlepsza i najbardziej wartościowa część monografii dr Beaty Jałochy.

Konkludując, za znaczny wkład dr Beaty Jałochy w rozwój nauki o zarządzaniu i jakości, jako dyscypliny naukowej, uważam zarówno poszerzenie wiedzy w zakresie zjawiska projektyzacji polskiego sektora publicznego (w poziomie makro, mezo i mikro), jak i opracowanie konceptualnego modelu tego procesu.

Biorąc pod uwagę powyżej omówione kryteria stwierdzam, iż wskazane przez dr Beatę Jałochę osiągnięcie naukowe stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej - nauki o zarządzaniu i jakości. Dr Beata Jałocha spełnia więc warunek 2.

Warunek 3 – wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

Oceniając aktywność naukową dr Beaty Jałochy po uzyskaniu stopnia doktora należy wskazać na opublikowanie łącznie 32 prac, w tym:

- 4 monografii,
- 11 rozdziałów w monografiach,
- 1 redakcji monografii,
- 13 artykułów naukowych w czasopismach,
- 3 publikacji naukowych w recenzowanych materiałach pokonferencyjnych.

Kandydatka posiada w swoim dorobku 3 prace w czasopismach posiadających Impact Factor. Jej Sumaryczny Impact Factor wynosi – 6.612 (WoS). Indeks H dr Beaty Jałochy wynosi odpowiednio: 3 (WoS) oraz 3 (Scopus) (brak profilu Google Scholar). Jej wskaźniki cytowań wynoszą odpowiednio: WoS = 38 (34 – bez autocytoowań) oraz Scopus = 12.

Wśród czasopism, w których dr Beata Jałocha publikowała można wskazać m.in: *International Journal of Managing Projects in Business* (IF=2,634), *Journal of Contemporary Management*, *Project Management Research and Practice*, czy *Przegląd Organizacji*. Z kolei, wśród wydawców monografii, w których Kandydatka opublikowała rozdziały m.in. *Routledge* czy *SAGE* (wydawcy II poziomu).

Warto podkreślić również aktywne uczestnictwo dr Beaty Jałochy w międzynarodowych konferencjach naukowych (19), w tym w jednej jako *keynote speaker* (IPMA Research 2018).

Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne i popularyzujące naukę Kandydatki oceniam pozytywnie.

Dr Beata Jałocha realizowała również - w roli kierownika lub wykonawcy - szereg projektów badawczych finansowanych ze źródeł zewnętrznych (4 projekty w tym m.in. SONATA NCN – 2017-2020; UE Leonardo da Vinci) oraz ze środków dotacji celowych oraz programów badawczych Uniwersytetu Jagiellońskiego (4 projekty).

Odbyła także szereg staży/wyjazdów naukowych m.in. do Maastricht University, University College Dublin, University of Liverpool, Kingston University London, City University of New York, czy University of Leiden.

Z punktu widzenia realizacji tej aktywności na innej uczelni należy wskazać, iż dr Beata Jałocha współpracowała m.in. z:

- Umea University, Szwecja – prof. Mattias Jacobsen (wspólny artykuł w *International Journal of Managing Projects in Business*),
- Norwegian University of Science and Technology, norwegia – Hans Peter Krane (wspólny artykuł w *Procedia. Social and Behavioral Science*).

Konkludując, uważam, że dr Beata Jałocha spełnia warunek 3.

Mając na uwadze wymogi prawne wobec osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego stwierdzam, iż przedstawione przez dr Beatę Jałochę osiągnięcie naukowe stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej. W konsekwencji, biorąc pod uwagę trzy omówione warunki, wynikające z art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619), pozwala mi to na poparcie jej wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

Maciej Zastempowski